ముద్దా సురేష్

(మొదటి భాగము)

భావ్‌నగర్ గ్రామం అప్పుడే నిద్రనుంచి మేల్కొం టోంది........

ఊరికి మధ్యగావున్న ప్రధాన రహదారిలో యిప్పు డిప్పుడే సందడి గోచరిస్తోంది....

బొంబాయి నగరానికి అవలగా, మూలకు విసిరేసి నట్టున్న ఆ పల్లెలో దైనందిన జీవితం ఎప్పుడూ ప్రశాం తంగా వుంటుంది.

అక్కడి సుందరమైన వాతావరణం మధ్య ప్రశాం తంగా గడపడానికి అప్పుడప్పుడు పట్నంనుంచి టూరి స్టులు వస్తూంటారు. కాని కొద్దిరోజుల్లోనే-అక్కడి నత్త నడక జీవితం అసహనంగా తోచి, తిరిగి వెళ్ళిపోతూం టారు.

మైథిలి ఆ రోజు కూడ యధావిధిగా ఉదయం ఎని మిదిన్నర గంటలకు తన ఫాన్సీ షాపు తెరిచింది. గత పది సంవత్సరాలుగా (భర్త చనిపోయినప్పటినుంచి) ఆమె రోజూ అదే టైంకి కొట్టు తెరుస్తోంది.

నడివయసులో ఉన్న మైథిలికి ఒక్క కొడుకు తప్ప యెవరూ లేరు. ఆ గ్రామంలో అందరితో స్నేహ పూర్వ కంగా మెలుగుతుంది.

"గుడ్ మోర్నింగ్ ఆంటీ!"

తలెత్తి బైటికి చూసింది మైథిలి.

బాలు, లిల్లీ బైట నిలబడి ఉన్నారు. తెలుపు-నీలం దుస్తులో.

"అరే బాలూ! బెహన్‌తో కాన్వెంట్‌కి బైలు దేరావా?" అంది చిరునవ్వుతో పలకరింపుగా.

"హాఁ ఆంటీ!" పరధ్యానంగా అన్నాడు కుర్రాడు; మెడసాచి గాజు సీసాల్లో ఉన్న స్వీట్సు కేసి ఆత్రంగా చూస్తూ.

"ఏమ్మా లిల్లీ! మీ డాడీ ఆదివారం కదా డబ్బులు యిచ్చేది! ఈ రోజు శనివారం కదా?"

గర్వంతో ఆ పాపముఖం చాటంత అయింది. "మరే, డాడీ బూట్లు అన్నీ రాత్రే పాలిష్ చేసేసాం కదా, అందుకనీ....యివాళే యిచ్చేసారు రూపాయి" అంది ముద్దుగా.

వారి తండ్రి పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

స్టేషన్ పక్క ఊళ్ళో వుంది.

"అబ్బా! అయితే ఏం కావాలో జల్దీగా చెప్పండ్రా మళ్ళీ మీ బస్సు వెళ్ళిపోతుంది" అడిగింది మైథిలి.

లిల్లీ -కాఫీ చాక్లెట్ల సీసాను చూపిస్తూ చేయి చాపింది. బాలూ తల ఊపాడు మెచ్చుకోలుగా.

"పావలాకియ్యి అంటే నాకు రెండు లిల్లీకి రెండు."

"ధరతగ్గింది. పావలాకు అయిదిస్తాను. మిగతాది సమంగా పంచుకోండేం?"

మైథిలి సీసా మూత తీసి చాక్లెట్లు యిస్తుండగా పిల్లలిద్దరూ సంతోషంతో తలలూపారు.

"థ్యాంక్యూ ఆంటీ" అంది లిల్లీ ఒక చాక్లెట్టు గౌను జేబులో భద్రపరచుకొని, రెండోదానిమీది కాగితం ఒలుస్తూ.

బాలూదగ్గర రూపాయి తీసుకుని ముప్పావలా తిరిగి ఇచ్చింది మైథిలి. "డబ్బులు జాగ్రత్తరా! యిక వెళ్ళండి."

ఒకరి చేయి ఒకరు పట్టుకొని, బూట్లు టక టక లాడించుకుంటూ పరిగెట్టారు పిల్లలిద్దరూ.

"భాభీ జీ!"

తలెత్తి చూసింది మైథిలి.

పోస్టుమాన్ షాజహాన్-సైకిల్ని బయటి తలుపుకి జేరవేస్తున్నాడు.

"ఆవ్-షానూ! ఏమైనా వుత్తరం వుందా నాకు?"

"హాఁ భాభీ! మీ అబ్బాయి దగ్గిర్నుంచి అనుకుంటాను" షాపులోకి అడుగు పెడుతూ అన్నాడు పోస్టుమాన్, "ఈ రోజు యింకా చలిగానే వుంది, చాలా యిళ్ళు తిరగాలి."

అనువచ్చని ప్రత్యేకమైన ఇన్‌లాండ్ వుత్తరం-కట్టలోంచి బైటికి తీసి ఆమె కందించాడు.

అది అందుకొంటూన్న మైథిలీ ముఖంలో అకస్మాత్తుగా రంగులు మారటాన్ని గమనించాడు షానూ.

"సంవత్సరమైంది ఆర్మీలో చేరి, ఔనా భాభీ?"

మౌనంగా తల ఊపిందామె, కవరుమీది చేతివ్రాతను తదేకంగా చూస్తూ.

"విచారపడకూడదు భాభీ! వయసులో ఉన్న కుర్రాడి జీవితమంతా ఈ పల్లెటూళ్లో వుంటే ఏం రాణిస్తాడు చెప్పు? రకరకాల ప్రదేశాలు తిరిగాలి. ఆ ఠాకూర్‌గారబ్బాయి చూడు. మందుల కంపెనీ రిప్రజెంటేటివ్‌గా ఎన్ని ఊళ్ళు తిరుగుతాడో, ఎంత వుత్సాహంగా వుంటాడో. ఒక చోట కాలు నిలవదు గదా."

మైథిలి మళ్ళీ తల ఊపింది, లెటర్ చించుతూ "నువ్వు చెప్పింది నిజమె షానూ! కాని వాడ్ని వదిలి. దూరంగా ఉండడాన్కి బాధగా వుంది. వాడు చాలా అమాయకుడు."

"కన్నతల్లికెప్పుడూ అలాగే అనిపిస్తుంది" పో

మాన్ బరువుగా నిట్టూర్చి-భుజాలు యెగరేశాడు. "అచ్ఛా భాభీ? మళ్ళీ కలుస్తాను. యింకా చాలాచోట్లు తిరగాలి"

"ఠీక్ హై సానూ!"

ఆమె, మడతలు విప్పి ఉత్తరం చదవసాగింది.

మెల్లగా ఆమె ముఖంలో చిరునవ్వు ప్రత్యక్షమైంది, ప్రేమగా, కొడుకు పొగుడుతూరాసిన వాక్యాలు చదువుతూ.

అకస్మాత్తుగా ఆమెకు కళ్ళు తిరిగినట్లయింది....తటాలున కౌంటర్‌ని పట్టుకుని నిలదొక్కుకుందామె....

ఆమెకు గుర....గుర .... మంటూ ఓ విచిత్రమయిన ధ్వని వినిపించసాగింది.

ఆ శబ్దం క్రిందనుంచి వస్తోంది....కాళ్ళక్రింద .... నించి....

ఈసారి కాలిక్రింద నేల కదలసాగింది....

భయవిహ్వాలయై కౌంటర్‌ని గట్టిగాపట్టుకుంది మైథిలి.

ఏమిటా శబ్దం??....

నేల కదలిక క్రమంగా వుధృతం కాసాగింది....

షెల్ఫ్‌ల్లోని సీసాలు ఒకదానికొకటి తగులుతూ చప్పుడు చేయసాగాయి....

పాకెట్లు నేలమీదకి దొర్లసాయి....

భూమిలోంచి వచ్చే వికృతమైన గరగర శబ్దం ఎక్కువ కాసాంది....

ఆమె మెదడు అంతా, ఆ భయంకర శబ్దంతో నిండుకోకాసాగింది....

ఆమె చేతిలోని లేఖ జారిపడింది....

శబ్దాన్ని భరించలేక ఆమె రెండు చేతులతో చెవులు గట్టిగా మూసుకుంది....

ఒక్కసారిగా భూమి తీవ్రంగా కంపించింది....

ఏమిటీ వైపరీత్యం? మొత్తం షాపంతా వణుకు తున్నట్టు అనిపించిందామెకు.

అనిపించడం కాదు-నిజమే.

గోడకున్న పెద్ద గాజు బీరువా, బీటలువారి, భళ్ళున నేలమీద పడింది!

షెల్ఫులు నేలామీదకు విరుచుకుపడ్డాయి....

"ధ్వని" చెవులు బ్రద్దలు కొడుతోంది....

అది పీడ కల కాదు....

నిజంగా జరుగుతోంది.

కెవ్వున కేక వేస్తూ, తూలుకుంటూ బయటికి పరిగెత్త బోయి బాలన్స్ తప్పి క్రింద పడింది. కాలు మోపి, నిల బడ్డానికి ప్రయత్నించినప్పుడల్లా, ఆమె మోకాళ్ళు పట్టు సడలి పడిపోతోంది....

ఏ క్షణంలోనైనా మేడ కూలి పడుతుందన్న భయంతో, మైథిలి పాకుతూ గుమ్మం వైపు కదల సాగింది....

అడ్డూ ఆపూ లేని ఆ తీవ్రమైన భూకంపనవల్ల ఆమె చేతికి ఒకోసారి నేల తగలడం లేదు.

ఆమె ఎలాగో బైటి తలుపుసు చేరుకుని రోడ్డువైపు చూసింది.

ఆశ్చర్యంతో ఆమె కళ్ళు పెద్దవి కాగాయి.

మైథిలి-తన కళ్ళు చూచిన సత్యాన్ని నమ్మలేక పోతోంది.

కరకరలాడుతూ, మెయిన్ రోడ్డు నిలువునా చీలి పోవడం....సైకిల్ నడిపిస్తున్న పోస్టుమేన్ ఆ చీలికలో అకస్మాత్తుగా కూరుకుపోయి సైకిల్ తో సహా మాయం

కావడం అంతా కనురెప్పపాటులో జరిగిపోయింది.

రోడ్డు చివర స్కూలు బస్సుకోసం నిలబడివున్న బాలు మరికొందరు కూడా కీచుగా అరుస్తూ మైథిలీ చూస్తుండగానే ఆ అగాధంలోకి పడిపోయారు.

నేలలో ఏర్పడ్డ ఆ చీలిక జర జరా శ్రేరిలా ముందుకు పాకిపోసాగింది.

ఆ పల్లెటూర్ని అకస్మాత్తుగా ఓ అద్వితీయ శక్తి బలంగా రెండు భాగాలుగా చీల్చినట్లయింది.

మరుక్షణం రోడ్డులో సగభాగం మాయమైంది.

ఓ బ్రహ్మాండమైన జంతువు నోరు తెరుచుకుని ఆవులిస్తున్నట్లుందా నేల!

అవతలివైపు షాపులన్నిటినీ, యిళ్ళనన్నింటినీ భూమి తన నోట్లోకి లాగేసుకుంటున్న భీకర దృశ్యం మైథిలి కంటబడి నిలువునా వణికిపోయింది.

* * *

మహోరాణా- తన కారుని, గేరుమార్చి - భావ్‌నగర్ గ్రామానికి వెళ్ళే రోడ్డువైపు తిప్పాడు.

అతని గడ్డం మాసి వుంది.

ఉదయపు మంచుకి-అతని బట్టలు యింకా తడిసి వున్నాయి. రాత్రిలో సగభాగం నిద్రలేకుండా అతను పొదల చాటున గడిపాడు.

ఖుల్నా ఏరియాలో రాత్రి అతను పరిశోధనలు జరిపాడు.

ఖుల్నా ఏరియా విస్తీర్ణం వందమైళ్ళు దాదాపు వుంటుంది. ఆ ప్రాంతం అంతా ఇండియన్ ఆర్మీ చేతిలో వుంది.

అక్కడ ఎప్పుడూ శిక్షణ తరగతులు, కవాతులు

సైనికదళాలచే వివిధ రకాల ప్రయోగాలు, నిర్వహింప బడుతూ వుంటాయి.

ఆ స్థలంలో బైటి వ్యక్తులు తిరుగుతూ, సైనికుల కంటబడితే తీవ్రమైన చర్యలకు గురి కాబడతారు.

చాలచోట్ల ఆ హెచ్చరిక బోర్డులు కనబడతాయి.

"ప్రొహిబిటెట్ ఏరియా. ట్రెస్‌పాసర్స్ విల్ బి ప్రొసిక్యూటెడ్".

అన్న వార్నింగ్ బోర్డులు హిందీ, యింగ్లీష్ భాషల్లో ఆ స్థలం చుట్టు ఎదురౌతాయి, ఎర్రటి అక్షరాల్తో.

ఆ గ్రౌండ్స్‌లోకి ఎవరూ 'పొరపాటున' అడుగుపెట్టే అవకాశం లేదు.

చుట్టూ వున్న బార్బ్‌డ్ వైర్ ఫెన్సింగ్ ఆ విష యంలో శ్రద్ధ వహిస్తుంది.

అనేక మైళ్ళ పరిధి చుట్టూ ఆక్రమించుకొన్న ఆ ముళ్ళ తీగల ఫెన్సింగ్ వల్లా, అడవిలా పెరిగిన చెట్లూ చేమల వల్లా-లోపల ఏం జరుగుతుందో తేల్సుకొనే అవకాశం బైటి వ్యక్తికి లేదు.

ఆ ప్రాంతాలో తను చేస్తున్న పరిశోధనలు గుర్తుకు వచ్చి, అసహ్యంగా రాణా తల విదిలించాడు.

తను చేస్తున్న పని-యెంత సిగ్గుచేటు?

ఎంత ప్రమాదం?

ఒకే ప్రభుత్వం క్రింద పని చేస్తున్న,

ఒకే ప్రభుత్వపు జీతాలు తీసుకొంటున్న,

రెండు డిపార్టుమెంట్లు-

ఒకదానిపై రెండోదాన్ని నిఘా వేసి ఉంచమంటే బాధాకరం కాదూ?

తన పరిస్థితి అదే యిప్పుడు!

ఒకటి రక్షణ శాఖ!

రెండోది వాతావరణ కాలుష్య పరిశోధన శాఖ!

తను అంతరంగిక కార్యకలాపాల్లో, మరో డిపార్టు మెంట్ తల దూర్చకూడదు, దేని రహస్యాలు దానివే అన్న ఆర్గ్యుమెంట్ తో ఈ రెండు శాఖలు, విడివిడిగా వుండాల్సి వచ్చింది.

డిపార్టుమెంట్ ఆఫ్ ఎన్విరాన్ మెంట్, సరికొత్తగా ప్రారంభించిన ఓ రహస్య విభాగంలో ఇన్ వెస్టిగేటింగ్ ఆఫీసర్ గారి క్రూట్ అయ్యాడు రాణా.

పరిసరాల కాలుష్యం, నదీ కాలుష్యం మొదలైనవి ఏర్పడినపుడు, చుట్టుప్రక్కల ఏవైనా వ్యాధులు ప్రబలుతూంటే వాతావరణ పరిశోధన శాఖ ఆధ్వర్యంలో క్రొత్తగా యేర్పాటు చేయబడ్డ ఈ రహస్య విభాగం-ఆ సమస్యను లోతుగా పరిశోధించాల్సి వుంటుంది.

డిపార్టుమెంట్ ఆఫ్ ఎన్విరాన్ మెంట్ ఈ కొత్త యూనిట్ ని ప్రారంభించడానిక్కి ముఖ్య కారణం-పరిశోధనలు అతి రహస్యంగా జరుపవల్సి వుండటమే.

ఓ కంపెనీగాని, లేబొరెటరీకానీ, ఫాక్టరీగానీ(మనిషి ఆరోగ్యానిక్కి ప్రమాదకరమైన) మిగిలిపోయిన రసాయనిక పదార్థాల్ని, చెత్తని యెక్కడైనా పాతిపెట్టినా, నదుల్లోకాని, సముద్రంలోకాని పారబోసినా, ఆ నేరానికి ప్రత్యక్షపద్ధతుల ద్వారా ఎవిడెన్స్ ఎంత ప్రయత్నించినా లభ్యంకానప్పుడు-రంగంలో దూకవల్సినది ఇన్వెస్టిగేటింగ్ ఆఫీసర్ రాణా!

రాణా సాధారణంగా వొంటరిగానే పని చేస్తాడు,

ఒక్కోసారి మారు పేర్లతో.

కావాల్సిన ఇన్‌ఫర్మేషన్ సంపాదించవల్సినపుడు రాణా అవలంబించే పద్ధతి, సాధారణ కార్మికుడిగా మారు వేషంలో ఫాక్టరీలో ప్రవేశించడం.

ఈ విధమైన చట్ట వ్యతిరేకమైన కార్యకలాపాల్ని పరిశోధించడంకోసం రాణా యెన్నోసార్లు ఆస్పత్రులు, ఫాక్టరీలు, ప్రభుత్వ కర్మాగారాలు వగైరాలలో ప్రవేశించాడు.

ఎంతోమంది వాతావరణ కాలుష్య నేరస్థులను బైట పెట్టాడు. కాని రాణాకు సంతృప్తిలేదు.

పైగా ఉద్యోగంమీద విరక్తి కలుగుతోంది.

ఎందుకంటే, రాజకీయ నాయకులు కలుగజేసుకోవడం వల్లా, కోటీశ్వరుల పలుకుబడివల్లా ఆ బడా నేరస్థులకు శిక్షపడే అవకాశాలు, సందర్భాలు తక్కువ.

అటువంటప్పుడు అతను అహోరాత్రాలు కృషి చేసి నందుకు ఫలితమేమిటి?

రాణా వయస్సు ముప్పైరెండు సంవత్సరాలు. కాని దేహ ధారుఢ్యంవల్ల ఐదు సంవత్సరాలు తక్కువగా కన్పిస్తాడు.

ఖుల్నా యేరియాలో మిలటరీ నిర్వహిస్తున్న ప్రయోగాలు—చుట్టుపక్కల ప్రజల ఆరోగ్యానికి హాని కలిగించేవని చూచాయగా తెలిసింది పరిసరాల కాలుష్య శాఖకి.

ఆ విషయం నిర్ధారించుకొనే ప్రయత్నంమీద రాణా అక్కడ రహస్యంగా సంచరించాడు.

రెండు డిపార్టుమెంట్లమధ్య గూఢచారిత్వం నెరపడం రాణాకి యిష్టంలేదు.

కానీ తన డ్యూటీ తాను చేయక తప్పదు.

నిర్విరామంగా రెండురోజులు పని చేశాడు రాణా, పాట్రోల్ చేసే సైనికులను తప్పించుకొంటూ, అంతులేని ఆ ఖుల్నా ప్రాంతాన్ని ఫోటోలు తీస్తూ, ఇన్ఫర్మేషన్ సంపాదిస్తూ....

ఆ నిషేధ స్థలంలో తను సంచరిస్తూ దొరికిపోతే వచ్చే పరిణామాలని జ్ఞాపకం చేసుకొని నవ్వుకొన్నాడు రాణా. తనకి భయం లేదు.

ఆ పరిణామాలేమిటో రాణాని పంపించిన అధికార్లకు కూడా తెలుసు.

అయితే రాణాపై, రాణా సామర్థ్యంపై వారికి పూర్తి నమ్మకం ఉంది—దొరికిపోడని.

కారుని రోడ్డు మలుపు తిప్పిన రాణా, యెదురుగా ఉన్న భావ్‌నగర్ గ్రామాన్ని చూసాడు—సాలోచ చనగా.

తన దగ్గరున్న మాప్‌లో అతి చిన్న చుక్క, ఆ గ్రామం. ఏమయినా, యిక్కడ తనకు టిఫెన్ పెట్టే హోటల్ కనబడొచ్చు!

గ్రామం మధ్యనుంచి పోయే మెయిన్ రోడ్డు చేరు తుండగా, తన కారు నడకలో వచ్చిన మార్పుని గ్రహించాడు రాణా.

అంతే కాదు.........యెక్కడ్నుంచో గర గర శబ్దం!?....

రాణా నుదురు చిట్లించాడు....

అతని కారు—రోడ్డుమీద విచిత్రంగా, ఎత్తి కుదేస్తున్నట్లు ఊగుతూ, అదురుతూ నడవసాగింది.

వాహనం మెయిన్ రోడ్డు చేరుకోగానే రాణా కళ్ళు బైర్లు కమ్మినట్లయింది........కారు నడక మందగించింది....

అప్పుడే యెదురుగా కొనసాగుతున్న విచిత్రఘట్టం అతని కళ్ళ బడింది.

నేలలో బ్రహ్మాండమయిన చీలిక, అతని యెదురుగా ఏర్పడింది.

ఆ పగులు, అతి వేగంగా వంకరటింకరగా మెరుపులా ప్రయాణిస్తూ........క్రమంగా నేల వెడల్పుగా ప్రక్కలకు జరగసాగింది....

స్థాణువులా, కళ్ళప్పగించి చూస్తున్న రాణా, మెదడు మొద్దుబారిపోయే ముందు క్షణంలో జరిగిపోయిన ఒక దారుణ దృశ్యాన్ని అర్థం చేసుకోగలిగాడు.

యిద్దరు పసివాళ్ళు, సంచి పట్టుకొన్న ఓ స్త్రీ వాళ్ళకి కొంచెం దూరంలో సైకిల్ పట్టుకొన్న ఓ వ్యక్తి ఇంకా ఆ నేలకు రోడ్డు మధ్యగా ఏర్పడ్డ ఆ బ్రహ్మాండమైన చీలికలో మాయమై పోయారు.

తనకి కుడివైపు ఉన్న షాపులన్నీ పెద్దదవుతున్న ఆ గోతిలో కూలిపోసాగాయి....

క్రిందనుండి ఏదో గందరగోళపు శబ్దం....

భూమి అలా కరకరా విడిపోతూ ఉండగా ఏర్పడుతున్న ధ్వని రాణా చెవుల్ని బ్రద్దలు కొడుతోంది.

తన కారు క్రింద ఉన్న నేలకూడా ప్రక్కలకు విడిపోతున్నట్లు గ్రహించిన రాణా కారు సడెన్ బ్రేక్ వేశాడు.

అతని ముఖం భయంతో తెల్లగా పాలిపోయింది....

గాభరాగా అతను తలుపు తోసాడు....!

కాని అప్పటికే ఆలస్యమైంది!

కారు ఒక్క అడుగు ముందుకి జరిగి—ఆ పాతాళం లోకి కూలిపోసాగింది....!!!

కారు తలుపు దేనికో తగిలి ఠఢాలున మూసుకొంది....

క్రిందికి జారిపోతున్న ఆ వాహనంలో రాణా 'ట్రాప్' అయిపోయాడు!

ఒక్క క్షణంపాటు, కూలిపోతున్న ఆ కారు క్రింద ఏదో అడ్డుపడి ఆగిపోయింది.

భూమి రెండు భాగాలుగా, యింకా ప్రక్కలకు విడిపోవడంతో తిరిగి కారు మళ్ళీ అగాధంలోకి ప్రయాణించసాగింది.

ప్రాణభయంతో, తెల్లగా పాలిపోయిన ముఖంతో అతను పిచ్చివాడిలా కేకలు పెట్టసాగాడు.

మట్టికి, కొట్టుకుంటూ, బరబర శబ్దంలో క్రిందికి జారిపోతున్న ఆ కారు, అటూ ఇటూ ఉన్న మార్గం ఇరుకై హఠాత్తుగా ఓ చోట ఆగిపోయింది.

భయంతో ముడుచుకుపోయాడు రాణా.

మెదడు మొద్దుబారిపోయింది.

ఏం జరుగుతోందో, ఎందుకు జరుగుతోందో, యెలా జరుగుతోందో అతనికి అర్థం కావడంలేదు.

స్టీరింగ్ వీల్ కీ, సీటుకీ మధ్య చిక్కుకుపోయిన రాణా, భయంగా అద్దంలోంచి తొంగిచూశాడు.

క్రింద అంతా అంధకారబంధురం!

చీలిక లోపల—యిరుకుగా ఉండడంవల్ల తన వాహనం చిక్కుపడిపోయింది.

నేల మళ్ళీ ప్రక్కలకు జరిగితే, కారు తిరిగి లోయ లోకి జారుతోంది.

రాణా అద్దంగుండా, నేల ఉపరితలంవైపు చూడ్డానికి ప్రయత్నించాడు.

అయితే—గింగుర్లు తిరుగుతున్న దట్టమయిన దుమ్ము, ధూళి తప్ప—అతనికేం కనబడలేదు.

ప్రాణభయం అతన్ని పని చేసేలా చేసింది!

ఛాతీకి గుచ్చుకుంటూ వంగిపోయిన స్టీరింగ్ వీల్ ని తప్పించుకుంటూ గట్టి ప్రయత్నంతో బైటపడ్డాడు.

అంతే!

రాణా చేసిన ఆ కదలికవల్ల కారు మరో రెండు అడుగుల క్రిందికి గభాలున జారింది.

గుండెలు దడదడలాడాయి రాణాకి.

కారు ఒక్క ఉదుటున క్రిందికి జారడంవల్ల మట్టి పెళ్ళల వర్షం కురుస్తోంది.

ఆ సాహసంలో రొప్పసాగాడు రాణా.

ఈసారి, జాగ్రత్తగా కారు బాక్ సీట్లోకి అడుగుపెట్టే ప్రయత్నం చేశాడు రాణా.

ఆ ప్రయత్నంలో మళ్ళీ కారు కదలడంతో, స్తంభించి పోయాడు.

కాని, ఈసారి అది కొంచెంగా మాత్రమే జారింది. పొజిషన్ జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ పదిక్షణాలు బరువుగా గడిపాడు.

తర్వాత దడలాడే గుండెలతో అతను మెల్లగా వెనక సీట్లో కుడివైపు తలుపువద్దకు చేరుకున్నాడు.

వంకరటింకరగా విడిపోయిన నేల అంచుకీ, దాన్ని అనుకున్న కారు అంచుకీ మధ్య బైటకు వెళ్ళడానికి

కొద్దిపాటి ఖాళీ ఉన్నట్టు గ్రహించాడు రాణా. తను బైటపడాలి! కార్లో ఉంటే యెప్పటికైనా ప్రమాదమే! జారుతున్న మట్టిపెళ్ళలు, తెరిచివున్న తలుపు అద్దంలోంచి లోపలికి పడి, బాలన్స్‌గా వున్న వాహనం బరువును పెంచాయి.

ఊపిరి బిగబట్టి, అతి కష్టంమీద తలుపులోంచి బైటికి వచ్చి, వంకరటింకరగా చీలిన మట్టిగోడను పట్టుకున్నాడు రాణా!

చేతులకి ఏదో బలమైన ఆధారమే దొరికింది.

చీకట్లో అదేంటో కనబడ్డం లేదు....

ఏ క్షణంలోనైనా అంచులు వదులైపోయి కారు కూలిపోయేలా వుంది.

ఇసుకదుమ్ము మెల్లగా మాయమైన తర్వాత భయంగా అటూ ఇటూ చూసాడు రాణా, గోడ మధ్యభాగంలో వ్రేలాడుతూ.

నేల ఊపరిభాగం సుమారు రెండువందల అడుగులు ఉంటుందని అంచనావేశాడు. కళ్ళు చిట్లించి అగాధంలోకి చూశాడు రాణా. అతని వెన్నెముక జలదరించింది!

అడుగుభాగం అంతులేనట్టు కనబడుతోంది....అంధకారంలో........క్రిందికి కొన్ని మైళ్ళు లోతుగా ఉన్నట్లు....

గోడ మళ్ళీ చిన్నగా కదిలినట్లయింది....

రాణా అదిరిపోయాడు!

డెస్పరేట్‌గా చేతికి అందిన ఆధారాన్ని బిగించి పట్టుకున్నాడు.

ఎంతసేపు యిలా వేలాడ్డం?

మృత్యువుకూ—ప్రాణానికీ మధ్య?

కొద్ది సేపట్లో తన చేతుల్లోని శక్తి సన్నగిల్లుతుంటె....
తప్పుడు రబ్బరుబొమ్మలా తను అగాధంలోకి కూలిపోతాడు, లోతుల్లోకి....అంతు తెలియని లోతుల్లోకి....

ముచ్చెమటలు పడుతున్నాయి రాణాకి.

సరిగ్గా అప్పుడే వినబడింది—కెవ్వున ఆర్తనాదం!

ఉలిక్కిపడి తల వెనక్కి తిప్పాడు రాణా, బలవంతంగా కళ్ళు తెరుస్తూ.

అర్ధ కాంతిలో కనబడుతోంది ఓ ఆకారం!

ఓ చిన్న ఆకారం—అవతలివైపు గోడమీద సుమారు పదిహేను అడుగుల ఎత్తులో వ్రేలాడుతూ!

ఆ ఆకారం యింతకుముందు తను గోడమీద చూసిన యిద్దరు పసివాళ్ళలో ఒకరని గ్రహించి షాక్ అయ్యాడు రాణా.

పసిపాప!

ఇంతకుముందు ఆ మెసు పట్టుకుని నడిచిన పిల్లాడి జాడ కనబడలేదు రాణాకి....

పాప, దీనంగా

శక్తిహీనంగా

రోదిస్తోంది.

తొందరగా ఆ మెసు చేరుకోవాలి!

ఏ మాత్రం ఆలస్యం అయినా ఆ పసిపాప శక్తి సన్నగిల్లి లోతైన పగుళ్ళలోకి కూలిపోతుందని తెలుసు రాణాకి.

ఆ మెసు గట్టిగా పిల్చాడు.

అతని పిలుపు ఆ మెసుకు వినబడినట్టులేదు.

ఇంకా—బలహీనంగా—రోదిస్తూనే వుంది. రాణా చుట్టూ పరికించాడు, రెండుగోడల మధ్యవున్న పగుళ్ళను ఎలా క్రాస్ చేయాలా? అని ఆలోచిస్తూ. (ఇంకావుంది)